

man baade paa Møder og læste paa Tryk, at derved blev dette Foderstof for dyrt.

Melassens Værdi som Foder er i Almindelighed ansat saaledes, at 1 Pd. Melasse er til Foder lig med $6\frac{1}{2}$ Pd. Runkelroer og Melassefoder kan altsaa i dette Forhold erstatte Roer. Nu kan man jo sige, at naar man ikke kan faa Melasse til rimelig Pris, kan man dyrke nogle flere Roer. Men der er den Vanskelighed derved, at det kan man undertiden være afskaaren fra, ligesom Roerne kunne mislykkes, saa at man ikke faar nok, desuden tabe Roerne sig hen ad Foraaret og blive mindre værdifulde til Foder; under disse Forhold kunde det være meget ønskeligt, om man kunde erstatte Roefoderet med Melassefoderet; men gør man saa det, tvinges man paa Grund af Tolden til en urimelig Bekostning. Og der er det at lægge Mærke til, at de 10 pCt. Værditold man betaler, udredes ikke alene af Melassen men ogsaa af den Tørv, som er iblandet. Det er dog lovligt haardt for Landbruget.

Nu kan det Spørgsmaal let komme, om de indenlandske Sukkerfabrikker, som ere anlagte i Henhold til den af mig før omtalte Lov af 3die Maj 1873, have Krav paa nogen Erstatning, hvis man tager Tolden bort fra Melassen. Jeg mener i og for sig, at det maa besvares med Ja. Jeg mener, at Fabrikkerne, som nu have optaget de udenlandske Metoder til at nyttiggøre Melassen, og som derved have gjort den brugelig for Landmændene, Fabrikkerne, for hvem Produktionen og Salget af Melassen spiller en meget stor Rolle, og som i Henhold til Loven af 1873 ikke betale nogen Afgift af den, have noget Krav paa, at der ydedes dem nogen Godtgørelse, hvis man skulde gaa til Toldfrihed for Melasse. Hvor stor en Godtgørelse der skulde gives, skal jeg ikke komme ind paa, men noget forekommer det mig, at de vare berettigede til at faa. Produktionen af Melasse her i Landet er, saa vidt jeg har kunnet erfare, 25 Mill. Pd., og det vilde altsaa være i Forhold til denne Mængde, der maatte tilkomme dem nogen Erstatning. Nu er ganske vist det Areal, paa hvilket der dyrkes Sukkerroer og med Hensyn til hvilket Erstatning skulde udredes; saa vidt jeg tror, ikke større end Samsø; og det forekommer mig, at det vilde være lidt haardt, om hele det øvrige Land skulde forhindres fra at faa et nyttigt Foderstof, som de have megen Trang til, tilstrækkelig billigt for det Spørgsmaals Skyld, om og eventuelt hvor meget der

skulde udredes i Erstatning til en saa lille Del af Landet.

Man har endelig i Lovforslaget, saaledes som det er stillet op, jo ikke indskrænket sig til alene at tale om Melasse, men har endnu ogsaa udtrykkelig nævnt et Foderstof som Johannesbrød m. m., idet man har ment, at skulde der gives en Undtagelseslov, burde den omfatte alle Foderstoffer til Landbruget, altsaa hvad der i Fremtiden maatte komme til. Og saa længe det danske Landbrug ikke er toldbeskyttet, er der sikkert al Grund til, at de Foderstoffer, det har Brug for, kunne indføres toldfrit. Med disse faa Ord skal jeg anbefale Lovforslaget i sin Helhed, og særlig det sidste Punkt, til det høje Tings og den højtærede Ministers velvillige Modtagelse.

Børdam: Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Bluhme) udtalte, at dette Forslag var identisk med det, der blev forelagt i Fjor. Det er jo ganske rigtigt. Forslagsstillerne have aldeles intet Hensyn taget til de meget væsentlige Indvendinger, der fremkom navnlig mod det sidste Punkt, Forslaget om at ophæve Tolden paa Melasse. Som Repræsentant for en af Landets mest sukkerroedyrkende Egne maa jeg nedlægge Protest imod at gennemføre det Lovforslag i den foreliggende Form. Sagen er jo den, at Melassefoderet er en væsentlig Indtægt for Sukkerfabrikkerne, og Sukkerfabrikkerne have allesammen Kontrakter med Roedyrkerne, saaledes at disse faa Andel af Overskuddet. Det gaar altsaa i sidste Instans ud over Landmændene. Selv om altsaa de jydsk Landboforeninger have vedtaget at søge at faa dette gennemført, forekommer det mig, at det vilde være højt uretfærdigt over for de lollandske Landmænd, thi de have lige saa meget Krav paa, at der bliver taget Hensyn til deres berettigede Interesse, som Jyderne have. — Tilmed er det saaledes, at i Nykøbing p. F. er der en Andelsfabrik, som direkte staar i Forhold til Landboerne med Hensyn til det Udbytte, Fabrikken giver, og Forholdet er nu det, at der betales 1 Øre Told pr. Pund af Melassefoder, idet det fortoldes paa samme Maade som Sirup. Det er ganske rigtigt, som det blev fremhævet af den sidste ærede Taler (Høegh-Guldberg), at Produktionen var mindst 25 Millioner Pund. Det var den for 2 Aar siden, men den er steget meget siden den Tid, saa den er ikke saa lidt mere end 25 Millioner Pund nu.